

PLUSKANIE (1) *sb n*

pluskanie (1), [**płuskanie**].

a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg [N pluskani(e).] ∅ A pluskani(e).

Sł stp notuje, Cn s.v. plusk, pluskanie, Linde w objaśnieniu s.v. plusk, pluskota.

1. *Odgłos wydawany przez wodę lub poruszający się w wodzie przedmiot; pitylus, sonus aquae fluctuantis a. remo percussae Cn: Y przydało fie że teyże nocy rybitw niektory ná morzu był/ á vsłyszawłzy płufkánie vřrzał łóże ná świecenie miefiácá HistRzym 81.*

2. [*Brudzenie, zanieczyszczanie: płufkánie/ Inquinatio. Volck Rrrv.*]

Cf 2. [**PLUSK**], **PLUSKAĆ**

DDJ